

«Η Βρετανία θα ματώσει αν φύγει από την Ε.Ε.»

Πηγές από τις Βρυξέλλες περιγράφουν έναν εφιαλτικό δρόμο που θα ακολουθήσει η Βρετανία αν το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι υπέρ της εξόδου από την Ε.Ε.

Του **ΘΑΝΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**
Ανταπόκριση, Βρυξέλλες

Αν η πόρτα του Brexit ανοίξει, «θα έχει πάνω σημάδια από αίμα», έλεγε Ευρωπαίος διπλωμάτης τις προηγούμενες ημέρες στις Βρυξέλλες - και το εννοούσε.

Αν ο βρετανικός λαός αποφασίσει η χώρα του να φύγει από την Ε.Ε., πολλοί, και ειδικά τα μικρά κράτη-μέλη, θα θελήσουν να κάνουν τη Βρετανία παράδειγμα προς αποφυγήν. Οι όροι θα είναι πάρα πολύ σκληροί, η Βρετανία θα διαπραγματεύεται για δύο χρόνια το πώς θα φύγει, χωρίς κανένα ιδιαίτερο διαπραγματευτικό βάρος, με την οικονομία της να απειλείται με ύφεση, κεφάλαια να φεύγουν και το μοντέλο ανάπτυξης -που βασίζεται στην εξαγωγή υπηρεσιών προς την Ε.Ε.- να απειλείται με κατάρρευση.

Αν τα δύο χρόνια που η ευρωπαϊκή συνθήκη ορίζει τους όρους της εξόδου παρέλθουν, τότε τα 27 πια κράτη-μέλη θα πρέπει να επιλέξουν ή ομόφωνα να παρατείνουν τις συζητήσεις για άλλα 5 χρόνια ή να τις τερματίσουν και να διαλέξουν όρους μονομερώς, χωρίς να μπο-

ρεί κανείς να τα σταματήσει.

Σε περίπτωση Brexit, ο **Ντέβιντ Κάμερον** θα πρέπει στην επόμενη Σύνοδο Κορυφής, στις 28 και 29 Ιουνίου, να ειδοποιήσει ότι «φεύγει» και να αρχίσουν οι διετείς διαπραγματεύσεις των όρων αποχώρησης. Εκεί οι Βρετανοί θα πρέπει να συμφωνήσουν με τους «27» θέματα που θα αφορούν την τύχη των ομοεθνών τους ευρωπαϊκών, το καθεστώς των κοινοτικών που

ΑΠΩΛΕΙΑ

«**Το να χάσεις ένα μέλος της ευρωζώνης κατά τη θητεία σου είναι άσχημο. Το να χάσεις όμως ένα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διάρκεια της θητείας σου είναι πολύ άσχημο**», έλεγε ανώτατος κοινοτικός αξιωματούχος λίγες εβδομάδες πριν από τη Σύνοδο Κορυφής, που θα έκρινε το «πακέτο Κάμερον»

διαμένουν στη Βρετανία, των Βρετανών στην Ε.Ε., το καθεστώς των μελλοντικών δασμών στα προϊόντα, την πρόσβαση των εταιρειών στην κοινή αγορά, αλλά και το μέλλον των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που εδρεύουν στο City.

Η Βρετανία θα πρέπει να διαπραγματευτεί με μια πολύ σκληρή Ε.Ε. Είναι απίθανο να διατηρήσει προνομιακή πρόσβαση στην κοινοτική αγορά, με την οποία έχει το 80% του όγκου των εμπορικών συναλλαγών της, είναι απίθανο να μείνουν Βρετανοί κοινοτικοί αξιωματούχοι στα όργανα, ειδικά σε διευθυντικές θέσεις. Ο επίτροπος **Τζόνθαν Χιλ** θα πρέπει να ξενικιάσει το σπίτι του, αλλά το ίδιο ίσως αναγκαστεί να κάνει και ο συνονόματός του κειμενογράφος **Τζόνθαν Χιλ**.

Κοινοτικός αξιωματούχος εξήγησε στην «R» ότι «υπάρχει το προηγούμενο της Νορβηγίας, όπου υπάλληλοι προσελήφθησαν, αλλά δεν έφυγαν όταν η Νορβηγία διά δημοψηφίσματος απέρριψε τη συμμετοχή της στην Ε.Ε. Ωστόσο, αυτοί ήταν πάρα πολύ λίγοι».

«Το να χάσεις ένα μέλος της ευρωζώνης κατά τη θητεία σου είναι άσχημο. Το να χάσεις όμως ένα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διάρκεια της θητείας σου είναι πολύ άσχημο», έλεγε ανώτατος κοινοτικός αξιωματούχος λίγες εβδομάδες πριν από τη Σύνοδο Κορυφής, που θα έκρινε το «πακέτο Κάμερον» με τα μέτρα που θα του επέτρεπαν να πείσει το εσωτερικό του ακροατήριο για την ανάγκη παραμονής της Βρετανίας στην Ε.Ε. Λίγες μέρες πριν

η άποψη
του **ΜΑΚΗ ΤΖΙΟΥΠΑ***

*Νομικού

Brexit και Grexit

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΡΑΤΟΣ, με τον τρόπο που μετά την κρίση και με αφορμή αυτήν πλέον οικοδομείται, αναίρεσε, με «πρακτικές» που υιοθέτησε προς αντιμετώπισή της, κανόνες δικαίου που ίσχυαν παντού σ' όλα τα έθνη κράτη-μέλη της πολιτικής αυτής συνομοσπονδίας. Κανόνες που συνεπάγονταν μέσω της εφαρμογής των ίση μεταχείριση μεταξύ κρατών και πολιτών τους.

Στη Μεγάλη Βρετανία, οι υποστηρικτές της μη παραμονής αυτής στην Ε.Ε. ισχυρίζονται πως δεν είναι δυνατόν να συνεχίσουμε μια πορεία προς περαιτέρω ενσωμάτωση σ' ένα τέτοιο κράτος. Δυστυχώς για όλους εμάς τους θιασώτες της παράδοσης του φιλελεύθερου συνταγματικού κράτους, έχουν απόλυτο δίκιο. Ειδικότερα, μάλιστα, όταν συνοψίζονται όλα αυτά σ' ένα επιχείρημα, «δείτε τι έκαναν στην Ελλάδα». Με άλλα λόγια,

λένε ότι αν στην Ε.Ε. εφαρμόζονταν πράγματι κανόνες δικαίου, η Ελλάδα δεν θα καταλυστούσαν. Γιατί οι δίκαιοι νόμοι που αποδέχονται παντού οι πολίτες όλων των δημοκρατιών «παίρνουν το μέρος» του θύματος της ληστείας, ενώ στην ελληνική υπόθεση, με ευθύνη της Ε.Ε., τέτοιοι δεν εφαρμόστηκαν. Έχουν άδικο; Οι χρηματιστές στο City φοβούνται ότι το Brexit θα τους κάνει να χάσουν χρήματα, τα οποία μέχρι τώρα κέρδιζαν από την ελεύθερη διακίνηση των κεφαλαίων όχι μόνο επί πραγματικών επενδύσεων, αλλά και επί χρηματιστηριακών πράξεων, που πιθανόν θα μειωθούν, αν και σ' αυτές έχουν τεράστια παράδοση. Αυτό είναι το δίλημμα: πολιτική νομιμότητα ή «οικονομική ελευθερία» για τους χρηματιστές; Σε μια ευνομούμενη Ευρωπαϊκή Ένωση, φυσικά, τέτοιο δίλημμα δεν θα ετίθετο.